

nich, by to dokázali. Jejich důvod k nabytí dědictví po Františku M-ovi je dle Šu 126 nesp. říz. podmíněn důkazem jim náležejícím, že smrt Františka M-a nastala dříve, kterýžto důkaz ve sporu musí provést; mezi dědickými přihláškami Václava a Josefa M-a k celé pozůstalosti Františka M. na jedné straně a přihláškou dědiců Marie M-ové k části této pozůstalosti na druhé straně — jest rozpor. Není tedy dědické právo Václava a Josefa M-a závislo na průkazu pozdější smrti Marie M-ové, nýbrž dědické právo Marie M-ové od průkazu pozdější její smrti resp. dřívější smrti Františka M-a. Soud pozůstalostní musí zde účastníkům roli žalobní určit, ježto jde o přihlášky dědické si odporující, poněvadž Václav a Josef M. činí ve svých přihláškách nárok na celou pozůstalost po Františku M-ovi, kdežto dědici po Marii M-ové, popírajíce výhradné dědické právo oněch, tvrdí sbíhající se dědické právo vlastní (§ 125 nesp. říz.). Určení žalobní role a lhůty pro žalobu o uznání práva dědického děje se v tomto případě v zájmu veřejném, by průtahem netrpělo řízení pozůstalostní a proto zákon v tomto případě neponechává řešení kolise dědických přihlášek stranám bez určení role procesní, podle Šu 2 čís. 7 nesp. říz., nýbrž nařizuje určení role procesní a lhůty žalobní z ohledu na zájmy veřejné.

Čís. 6202.

Proti souhlasným usnesením nižších soudů o rozvrhu nejvyššího podání při dražbě movitostí jest dovolací rekurs nepřipustným.

(Rozh. ze dne 12. srpna 1926, R I 670/26.)

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs do souhlasných usnesení nižších soudů v rozvrhovém řízení nejvyššího podání za exekučně prodaný automobil.

Důvody:

Proti souhlasným usnesením nižších soudů jest dle Šu 78 exekučního řádu a Šu 528 c. ř. s. dovolací rekurs nepřipustným. To platí také pro usnesení o rozvrhu nejvyššího podání za movitosti dle Šu 283—287 ex. ř., ježto v Šu 286 ex. ř. není uveden vyjimečný předpis Šu 239 ex. ř., podle něhož se dovolací rekurs do souhlasných usnesení o rozvrhu nejvyššího podání za nemovitosti připouští. Ježto oba nižší soudy o rozvrhu nejvyššího podání za automobil rozhodly souhlasně, jest dovolací rekurs nepřipustným a bylo ho proto odmítnouti.

Čís. 6203.

I veřejná obchodní společnost, jež není protokolována, jest oprávněna žádati o zahájení vyrovnacího řízení.

K založení veřejné obchodní společnosti může dojít i konkludentním činem, předpokládajíc, že jsou tu náležitosti Šu 7 uv. zák. k obch. zák. ve znění zákona ze dne 30. června 1921, čís. 260 sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 12. srpna 1926, R I 696/26.)

V y r o v n a c í s o u d odepřel potvrditi vyrovnání, které uzavřeli dlužníci Jaroslav J. a František B. jako majitelé továrny na obuv v S. za rukojemství Václava J-a. D ů v o d y: Dne 8. prosince 1925 navrhli »Jaroslav J. a František B., tovární výroba obuvi v S.«, by o jejich majetku zahájeno bylo vyrovnací řízení, nabízejíce svým věřitelům jednotnou kvotu vyrovnací 40%ní, ve dvou lhůtách splatných do šesti měsíců po skončení vyrovnacího řízení. K návrhu tomu zahájeno bylo dne 8. prosince 1925 vyrovnávací řízení a vyhláška téhož dne na desce vyrovnávacího soudu vyvěšena. Než teprve pak zjistil vyrovnávací soud a jest také celkem oběma dlužníky příznáno, že 1. oba dlužníci nebyli do dne zahájení řízení — a nebyli ani dodatečně do dnešního dne — se svým ve vyrovnání se nalézajícím podnikem do obchodního rejstříku vůbec zapsáni ba že 2. ani u živnostenského úřadu, ani u příslušné berní správy vůbec neohlásili, že vůbec a zvláště že společně provozovati počali »tovární obuv v S.«, ačkoliv od ledna roku 1924 výrobu tu ve skutečnosti — na základě ústní úmluvy — provozovali a také pod různým označením obchodovali, kteráž označení s předpisy živnostenského řádu o označování živnostenských podniků jsou v rozporu a částečně ani ve smyslu čl. 20 prvý odstavec obch. zák. by k zápisu do obchodního rejstříku nemohla býti připuštěna (čl. 267 obch. zák. a § 44 a 49 živnostenského řádu). Zjištěno jest dále spisy tohoto soudu, že 1. oba dlužníci založili v září 1919 společnost s ručením obmezeným s firmou: »T., prodejní společnost průmyslu obuvnického, společnost s ručením obmezeným« (též slovensky a německy) se sídlem v S. a pobočkou v K. na Slovensku, jejímiž byli jednateli a jsou nyní likvidátoři od 11. ledna 1924; výmaz likvidační firmy té byl dne 23. října 1925 právoplatně odmítnut, poněvadž finančné riaditeľstvo v K. soudu rejstříkovému ohlásilo, že společnost dluhuje finančnímu eráru na daních 174 075 Kč 78 h a proti výmazu firmy se ohražovalo; 2. že oba dlužníci, kteří za zahájení řízení vyrovnacího požádali, dne 16. ledna 1924 podali u rejstříkového soudu v Ch. opověď firmy společenské s přídavkem »T.« a předmětem »tovární výroba obuvi«, jež však byla právoplatně zamítnuta, poněvadž nebyl vůbec předložen výkaz o předpisu daně výdělkové a ani doslov firmy, ani její předložené znamenání neodpovídaly vůbec předpisům zákona, aniž opověď firmy té byla vůbec zase obnovena. Jak ze shora řečeného plyne, počali dlužníci ihned po usnesení o likvidaci společnosti s ručením obmezeným s výrobou obuvi, ale ani po zamítnutí opovědi firmy pro nedostatek průkazu o zdanění podnik svůj u živnostenského a berního úřadu neohlásili. Soud vyrovnávací proto uznává oba dlužníky, kteří v souhlase s věřiteli označují se za solidární dlužníky všech ohlášených věřitelů, za dva samostatné, byť i solidární dlužníky, kteří nejsou ve smyslu §u 3 (2) vyr. ř. ve spojení s §em 18 vyr. ř. oprávněni nabídnouti svým věřitelům jednotnou 40%ní kvotu vyrovnávací a že následkem toho také dle §u 50 čís. 1 a §u 3 (2) vyr. ř. musí potvrzení, třeba věřiteli dle návrhu většinami v § 42 v. ř. vyžadovanými přijatého vyrovnání odepřít, jelikož již zahájení jeho ve skutečnosti bylo nepřípustným. Ani na jmění osob, které se spolčily ku příležitostným obchodům dle čl. 266, 269 obch. zák., ani na jmění

osob, které uzavřely společenskou smlouvu dle řu 1175 a násl. obč. zák., ani na společnost tichou (čl. 250 obch. zák.) nebylo by možno povolití společné, jednotné vyrovnávací řízení. (Srovnej ř 51 čís. 1 j. n., ř 1 čís. 1 vyr. ř., ř 63, 64 čís. 2 k. ř. a ř 63 vyr. ř., článek 112 obch. zák., ř 18, 60 a 61 vyr. ř., Dr. Jaroslav Voska, konkursní a vyrovnací řád 1926 str. 67, poznámka 2 při řu 1 konk. ř. a str. 418, pozn. 2 při řu 50 vyr. ř. R o z h o d n u t í nejvyššího soudu, čís. sb. 4224.). Podle úsudku soudu vyrovnávacího nemění na skutečnostech, shora uvedených, a z nich vyvozených důsledcích ničeho ani to, že při vyrovnávacím roku přítomní věřitelé upravili své dříve různě ve příčině označení dlužníků znějící přihlášky tak, že své ku hlasování připuštěné pohledávky přihlásili »k vyrovnání neprotokolované veřejné obchodní společnosti Jaroslav J. a František B., tovární výroba obuvi v S.«, ani, že bylo konstatováno, že dlužníci vedli řádně obchodní knihy jako protokolovaní obchodníci, ani, že všichni přítomní věřitelé, počtem 27., nabízené společné vyrovnání na 40% od obou dlužníků přijali, vzdavše se proti nim oběma všech dalších nároků a to již z toho důvodu, že nebyli přítomni všichni věřitelé těchto dlužníků. R e k u r s n í s o u d vyrovnání potvrdil. D ů v o d y: Návoru prvního soudu, že v projednávaném případě nebyli oprávněni dlužníci svým věřitelům jednotnou 40% kvotu vyrovnací nabídnouti, nelze v projednávaném případě přisvědčiti. Ustanovení řu 60 vyr. ř. o vyrovnání obchodních společností nečiní rozdílu mezi protokolovanými a neprotokolovanými obchodními společnostmi a vztahují se tudíž tato ustanovení k oběma těmto druhům obchodních společností. Z provedeného řízení a šetření vyplývá, že dlužníci provozovali obchod jako veřejná obchodní společnost byt i neprotokolovaná, a potvrdili věřitelé, přítomní při vyrovnacím roku dne 14. ledna 1926, že obchodovali s veřejnou obchodní společností, jejímiž společníky jsou oba dlužníci, že za touto společností mají přihlášené pohledávky, nikoli za oběma dlužníky jako osobami soukromými. Z toho následuje, že oba dlužníci žádali za zahájení vyrovnacího řízení jako společníci oné neprotokolované společnosti a když tomu tak, byli ovšem oprávněni nabídnouti věřitelům svým jednotnou kvotu vyrovnací a nebylo třeba, by každý z dlužníků sám nabídl samostatnou kvotu vyrovnací věřitelům. Tak také posuzovali věc věřitelé, neboť při vyrovnacím roku dne 14. ledna 1926 hlasovali pro nabízenou jim jednotnou kvotu. Dle toho, co předesláno, nebylo důvodu pro odepření schválení vyrovnání.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Z toho, že návrh na zahájení vyrovnacího řízení podávali Jaroslav J. a František B., tovární výroba obuvi ve S., usuzuje stěžovatel, že se jedná o dva dlužníky, pro něž neplatí ustanovení řu 60 vyr. ř., a že proto každý z nich měl nabídnouti zvláštní kvotu. Avšak z udání návrhovatelů, ze zprávy vyrovnacího správce a ze šetření vysvítá, že vyrovnací dlužníci Jaroslav J. a František B. utvořili v lednu 1924 mezi sebou veřejnou obchodní společnost bez jakékoliv písemní smlouvy,

kterouž společnost pro obchodní styk označili firmou J. a spol. (čl. 17 obch. zák.). Zavedení vyrovnacího řízení navrhli sice Jaroslav J. a František B., tovární výroba obuvi ve S. a tak bylo také povoleno. Ale také toto označení může poukazovati na veřejnou obchodní společnost a z návrhu sama, jakož i z výkazu aktiv a pasiv je patrné, že vyrovnací řízení má být povoleno o jmění této veřejné společnosti, do níž oba společníci vložili peníze, jak zjištěno bilančními knihami, a pod níž se provádělo celé obchodní spojení a obchodní korespondence. Závazky z obchodního spojení vůči věřitelům se plnily z majetku této firmy, jenž byl dle obchodních zápisů pro ni veden. Toho přesvědčení byli též při vyrovnacím roku všichni věřitelé, kteří prohlásili, že obchodovali jen s veřejnou neprotokolovanou obchodní společností a že jen tato jest k vyrovnací kvotě povinna. Na tom nemůže ničeho měniti okolnost, že přihlášky k vyrovnacímu řízení nebyly některými věřiteli zcela přesně dle toho označeny, neboť aspoň při vyrovnacím stání je v tom smyslu opravili a doplnili. Tato nejistota vzešla částečně z toho, že vyrovnací dlužníci provozovali dříve od září 1919 obchody pod firmou »T.«, prodejní společnost průmyslu obuvnického, společnost s ručením omezeným, kteráž se však v roce 1924 následkem usnesení zrušení octla v likvidaci a že výmaz likvidační firmy nebyl v říjnu 1925 povolen, částečně i proto, že opověď nové společenské firmy byla zamítnuta pro přídavek »T.« a pro nepředložení výkazu o předepsání výdělkové daně. O vyrovnací řízení může však požádati každý dlužník, na jehož jmění může být vyhlášen úpadek (§ 1 vyr. ř., § 1, 64 69 (1), § 70, 100 (6) konk. ř.), tedy i veřejná obchodní společnost dle čl. 85 obch. zák., třeba není protokolována (srov. Bartsch-Pollak, sv. I. str. 12—16, sv. II. str. 123—124 a 313, Lehmann, sv. II. str. 22—23). Dle toho, co zjištěno, jsou tu hlavní předpoklady veřejné obchodní společnosti, totiž provozování obchodní živnosti více osobami pod společnou firmou na společný účet, ale bez omezení na majetkové vklady. K platnosti společenské smlouvy se nevyžaduje ani písemného sepsání nebo jiných formálností (čl. 85 obch. zák.), ani zápisu do rejstříku a k založení společnosti může dojiti nejen smlouvou, nýbrž i konkludentním způsobem, ovšem že k jejímu bytí jest třeba náležitosti §u 7 uv. zák. k obch. zák. ve znění zák. ze dne 30. června 1921, čís. 260 sb. z. a n. (srv. Staub-Pisko, str. 307—313), to jest zapravování daně výdělkové ve stanovené nejmenší výměře neb aspoň průkaz, že takovou daň ze živnosti bude třeba zapravovati. Než z přípisu berní správy také vychází, že daň výdělková se předpisuje firmě Jaroslav J. a František B., tovární výroba obuvi ve S. a dle přihlášky finanční prokuratury byla k vyrovnacímu řízení přihlášena pouze na nedoplatku výdělkové daně za roky 1924—1925 v částkách, minimální roční výši daleko převyšujících. Ostatně zvláštní předpisy živnostensko-policejní neb berní nemají vlivu na použití ustanovení obchodního zákona (čl. 11 obch. zák.). Nejedná se tedy při posuzování sporné otázky dle toho, co shora uvedeno, ani o společnost ve smyslu § 1175 obč. zák. ani o společnost dle čl. 250 neb 266 obch. zák., ve kterých případech ovšem bylo by nepřipustným zahájení vyrovnací řízení na jmění společenské s jednotnou kvotou a s účinky § 60 (2) vyr. ř.